

п. Тарас Жеплінський, випускник ДДС

В книзі Буття ми знаходимо, що Бог є люблячим Батьком. Він дбає про людину, яку сотворив, – поселяє її в Едемському саду, дає владу над усім творінням, кличе до спілкування із Собою (див. Бут 1-2). Дарує, отже, людині всі умови та засоби для повноцінного життя. Ісус Христос, однак, прийшовши відкриває нам ще більше про наше перебування у світі. В одній зі своїх притч (див. Мт 21, 33-46) Спаситель повторює за автором книги Буття, що Царство Небесне подібне до Господаря, що насадив виноградник, приготував всі умови для праці, і – додає щось нове, – найняв (!) до нього робітників.

Людина господар у світі?

Виноградником, який насадив євангельський Господар, є цілий світ, а кожен із нас, людей, – робітником, якого цей Господар винаймає на роботу. Євангелист також згадує, що найнявши робітників Господар відійшов. А отже, – довірив їм своє творіння, аж поки не повернеться, щоб отримати бажаний плід. Та чи оправдають наймані робітники сподівання свого Господаря? Як вони поведуться із Його виноградником? Чи принесуть Господареві належні плоди?

Кожен у цьому винограднику виконує свою роботу згідно своїх здібностей і талантів: хтось у ньому адміністратор, хтось простий прибиральник, хтось його насаджує, хтось доглядає, хтось піклується здоров'ям працівників, хтось же посланий Господарем зібрати плоди. Таким чином виноградник росте і розростається, робітників стає у ньому дедалі більше, але одна річ є завжди незмінною – всі вони залишаються найнятими для праці у чужому винограднику, який колись насадив один Господар.

Моє – не моє, а Боже

Для того, щоб ми могли звершувати нашу працю, Господь дає нам потрібні інструменти в залежності від того, до якої саме роботи нас кличе: вміння, таланти, голову на плечах, фінансові можливості, врешті-решт. Однак дуже часто, дорогі читачі, можемо спостерігати, як люди неправильно поведуться із цими інструментами і починають назбирувати багатство для себе часто навіть обкрадаючи інших. Горе такій людині, бо і вся її праця йде намарно, і лічені роки її перебування у Господньому винограднику

минають безуспішно.

Одного разу під час лекції семінаристи запитали священника-викладача:

– Отче, а чому одним людям Бог дає великі багатства і багато можливостей, а іншим – мало, а то і взагалі – нічого.

– Заради добра і спасіння одних і других, – відповів досвідчений богослов, – багатим дає, щоб вміли підтримати інших і поділитися, а біднішим – щоб дякували і молилися за тих, хто з ними поділився. Так спасуться і одні, і другі: багаті – через бідних, а бідні – через багатих.

Це важливо собі усвідомити, адже ми щоденно отримуємо від Бога чимало дарів: як духовних, так і матеріальних. Щоб ми вміли із ними правильно поводитися, варто вслухатися у слова блаженнішого Святослава, який пригадує: «Ми на землі повинні пам'ятати, що все Боже сотворіння, яке Він створив, не є нашою приватною власністю. Ми є лише управителями цієї землі і довкілля та навіть особистого життя» (із проповіді на Архиєрейській Божественній Літургії в Патріаршому Соборі УГКЦ, 18 вересня 2016 року). Ще в раю спокусник схилив людину до падіння, запропонувавши їй стати як бог. І сьогодні він пропонує це кожному робітнику – стати господарем виноградника. Багато людей приймає цю спокусливу пропозицію, бо переконані, що зможуть стати богами на землі, господарями в чужому винограднику. Як наслідок – суперечки, сварки, непорозуміння, а там і війни, вбивства... Навіть коли Господар висилає свого Сина зібрати плід, вони перешіптуються між собою: «Це спадкоємець; нумо вб'ємо його і заберемо собі його спадщину» (Мт 21, 38).

Дорогі читачі, дивіться, на що готова опанована пристрастю грошлюбства людина? Вона навіть на Бога руку піднімає! Та чи варто, бо ж Господар нагороджує кожного, хто вірний йому в малому – Він ставить його над великим; Він наповнює руку кожного, хто відкриє її, щоб поділитися з бідним; Він зробить багатим кожного, хто не збирає на землі, але багатіє в Бога?!

А як поведемося ми з вами, коли повернеться Господар виноградника: покірно принесемо Йому очікуваний плід, чи намагатимемося вбити і Його, щоб не втратити вкраденого багатства?

Тарас ЖЕПЛІНСЬКИЙ. Хто з них багатий і вбогий?//СЛОВО № 3 (67) 2016